

Szalézi Értesítő

2011/3

Pascual Chávez
ARTEMIDE ZATTI
MINDENÁRON DON
BOSCÓVAL!

Interjú
GÉZA TESTVÉR

SZALÉZI KOMMUNIKÁCIÓ
ÉS MÉDIA

A balajti gyerekek igazsága

Játéknap Don Bosco szellemében egy borsodi kis faluban.

Balajt. Borsodi kis falu – ahogy szokták mondani, az Isten háta mögött. Nem sokan ismerik. Nekünk, szalézi fiataloknak, akik az óbudai oratóriumot a falak mögül kivittük a kerítésen túlra, valahogy mégis szimbólummá vált az ott töltött nap után. Rátaláltunk azokra a gyerekekre, fiatalokra, akikhez Kazincbarcikáról Molnár- Gál Béla állandó diakónus (a Don Bosco Szakiskola igazgatóhelyettese) két éve rendszeresen jár hittant és igeliturgiát tartani.

A falu közösségét túlnyomó részt cigány családok alkotják, akik olykor igen nehéz körülmények között élnek. Az itt élő kicsiknek és nagyoknak egyaránt szükségük van arra, hogy kialakíthassanak egy olyan kis katolikus közösséget, mint a mi oratóriumunk. Azzal a céllal érkezünk, hogy Isten jelenlétét közvetítsük – a gyerekek nyelvén. Elvittük hát nekik az oratórium jól bevált játékeit, foglalkozásait.

Előző este éjszakába nyúlóan terveztünk a szállásunkon, a kazincbarcikai kollégium egyik termében, reggel aztán a helyszínre érkezve kicsit megszeppenve tapasztaltuk, milyen nagy várakozással és figyelemmel fogadtak minket a helyiek. Don Boscót nem csak szívünkben, de a barcikai szalézi rendház faláról leakasztva kép formájában is magunkkal vittük. A kép magabiztosságot adott és minden pillanatban figyelmeztetett, miért is, kinek a nevében érkezünk.

A márciusi időjárás igen kegyes volt hozzánk; a kézműves foglalkozásokon kívül minden programot a közösségi ház udvarán tudtunk megtartani. A gyerekek lelkesedése és érdeklődése olyan energiákat szabadított fel bennünk is, hogy minden felnőtt feszengetést levetkőzve mi is hulla-hopp karikáztunk, labdáztunk, ugróköteleztünk és táncoltunk velük együtt.

Délben Márkus Zoltán és Kukuczka Robert atya szentmisét celebrált a hetven jelenlévőnek - a gyerekek a padokon sorban ülve csendben, tágra nyílt szemekkel csodálták az eseményeket. Az ebédet a helyi asszonyok főzték hatalmas kondérban; bőven volt mivel kényeztetni a gyomrunkat a lelki töltekezés után. Pihenni nem sok idő jutott, hiszen újra szólt a zene és nagy kört alkotva fiatal és idős egyaránt táncolta a bansokat. Végül előkerültek a busz hátuljából az adományként összegyűjtött játékok és jutalomkönyvek is.

Jó volt megélni a gyerekek között azt a tiszta, igaz örömet, felhőtlen boldogságot, amit ez a játékkal és szeretettel megtöltött nap adott nekünk, együtt. Akik ott voltunk, már tudjuk mit jelent elvinni az örömhírt eldugott helyekre is, ahol valódi éhséggel vágyakoznak rá. Értük is menni és tenni kell!

Rác Zs. Enikő

Don Boscóban kedves Testvéreim!

Június havában járunk. Tavasz van. Isten napsütéses, meleg, csodálatos napokkal áldott meg minket. Hazánkban, Magyarországon nagyszerű érzés látni, hogy a városok és falvak vibráló színű fákkal és növényekkel vannak tele. A természet sajátos módon tudja megmutatni a szépségét, és minket boldoggá tenni vele. Egyetlen ember sem képes ilyen nagyszerű, pompás tájakat és ilyen lenyűgöző színeket létrehozni. Ezek Isten értékes, ugyanakkor ingyenes ajándékai. Fontos, hogy tudjunk megállni és megcsodálni a természet szépségét.

Nemrég, ahogy az autópályán vezettem, gyönyörködtem a sárga virágok hatalmas mezőiben. Ahogy nekifeszültek a mögötük meghúzódó kis dombocskák háttérének, ezek a csinos, színes mezők lenyűgöző látványt nyújtottak. Akkor jutott eszembe ez a történet:

"Réges régen a világ összes színe vitába keveredett egymással. Mindegyik azt állította, hogy ő a legpompásabb, a legfontosabb, a leghasznosabb és mindenki kedvence.

A zöld azt mondta: "Magától értetődő, hogy én vagyok a legfontosabb. Én vagyok az élet és a remény jele. Ezért lettem én a fű, a fák és a levelek színe. Nélkülem az állatok mind meghalának. Csak néztek végig a tájon és látni fogjátok, hogy mindenhol ott vagyok."

A kék közbevágott: "Már megbocsáss, de te csak a földre gondolsz, de mi van az éggel meg a tengerrel? Az élet alapja a víz, amit a felhők hoznak a tengerből. Az ég végtelen teret ad, nyugalmat és békét áraszt. Az én békém nélkül te sem lennél sehol."

A sárga kuncogott: "Mind olyan komolyak vagytok. Én vagyok az, aki nevetést, jókedvet és melegséget áraszt a világban. A Nap sárga, a Hold is sárga és a csillagok is mind sárgák. Minden egyes alkalommal, amikor ránéztek egy napraforgóra, az egész világ mosolyogni kezd. Nélkülem nem lenne jókedv."

Következőnek a narancssárga vette föl a kesztyűt: "Én vagyok az erő és az egészség színe. Talán nem túl gyakori, de annál értékesebb vagyok, mivel én bennem van meg, ami az emberi élethez kell. A legfontosabb vitaminokat jelzem: gon-

doljatok csak a répára, tökre, narancsra, mangóra, papayára. Nem vagyok ugyan mindenhol jelen, de amikor napfelkeltekor és naplementekor elárasztom az égboltot, a szépségem olyan káprázatos, hogy minden más szín elhalványul mellettem."

A vörös már nem bírta magát tovább töltöztetni: "Én vagyok a legnagyobb közületek. Én vagyok a vér – az élet vére! A veszély és a bátorság színe. A célom érdekében bármivel megküzdök. Felforralom a vért. Nélkülem a Föld üres lenne, mint a Hold. Én vagyok a szenvedély és a szerelem színe."

A lila kihúzta magát. Magas volt és eleganciával szólt: "Én vagyok a nemesség és a hatalom színe. A királyok, nemesurak és püspökök mindig is engem választottak, mint tekintélyük és bölcsességük jelét. Engem nem kérdőjeleznek meg soha! Hallgatnak rám és engedelmeskednek."

Végül az indigókék szólalt meg sokkal halkabban, mint a többiek, viszont szilárd megfontoltsággal: "Gondoljatok csak rám. Én a csend színe vagyok. Alig veszteksz észre, viszont nélkülem mind fölöslegessé váltok. Én képviselem a gondolatot és az elmékedést, az alkonyatot és a mély tengert. Szükség van rám az egyensúlyhoz és a kontraszthoz, az imádsághoz és a belső békéhez."

Így dicsekedtek egymásnak a színek, mindegyik mélységesen meggyőződve arról, hogy ő a legfenségesebb. A vita

egyre hangosabb lett. Hirtelen egy éles villanás jelent meg, mennydörgés hallatszott. Elkezdett makacsul zuhogni az eső. A színek ijedten lekushadtak egymás mellé, hogy ne féljenek annyira.

A zűrzavar közben egyszer csak megszólt az eső: "Olyan ostobák vagyok ti, színek, ahogy civakodtok egymás közt, ki a legnagyobb. Nem tudjátok, hogy mindegyikőtöknek különleges, egyedi és saját feladata van? Fogjátok meg egymás kezét és lépjetelek elém."

Úgy is tettek, ahogy az eső mondta nekik. Az eső folytatta: "Mostantól kezdve, ahányszor elered az eső, mindannyian összekapcsolódtok az égen egy nagyszerű szivárványban, annak a jeleként, hogy tudtok egymással békében élni. A szivárvány a holnap reményének a jele."

Így mindig, amikor egy kiadós eső mossa le a világot, szivárvány jelenik meg az égen, hogy emlékeztessen arra: becsüljük meg a másik embert, és tartsuk észben, hogy mindannyiunknak különleges célja van az életben."

Kedves barátaim, mindegyikünket saját utakra teremtett meg az Isten és mindenkit más módon áldott meg. Ennek a csodálatos évszaknak a színei emlékeztessenek minket erre az egyszerű igazságra. Nemsokára elkezdődnek a nyári táborok, és sokan közületek részt vesznek néhány nyári programban. Remélem, hogy ezek a táborok a legjobbat hozzák ki belőletek, és azt is, hogy közben megtanuljátok tisztelni és becsülni a másikat. Adjuk össze a képességeinket és hozzunk létre egy gyönyörű szivárványt, ami betölti a világot örömmel és szépséggel.

Isten áldjon meg titeket!

Szeretettel Don Boscóban
P. Manjooran Simon SDB
tartományfőnök

Papszentelés

Esztergomban a bazilikában június 18-án a 10.30-kor kezdődő szentmise keretében Erdő Péter prímás-érsek pappá szentel két örökfogadalmas szalézi szerzetest. Misquitta Claudius az indiai Bombayből érkezett hazánkba, Depaula Flavio pedig Torino mellett látta meg a napvilágot. Imádkozzunk értük!

A Szalézi Értesítő következő száma augusztusban jelenik meg.

Boldog Zatti Artemide

Mindenáron Don Boscóval!

A szalézi testvér hivatása

A Zatti család szegény parasztcsalád volt, akik úgy döntöttek, hogy elhagyják szülőföldjüket, az itáliai Boretót, abban bízva, hogy másutt nagyobb szerencsére lelnek és megmenekülnek a pellagrától. Az Argentínába történő kivándorlás Artemide 15 éves korában szükségszerű következménye volt a család szegénységének. A Zattik nagyon vallásosak, jó kapcsolatban voltak az egyházzal, a családban naponta imádkoztak és rendszeresen járultak a szentségekhez is. Artemide gyermekként sok időt töltött a plébánián, szolgált a szentmiséken, maradék idejében pedig a mezőn dolgozott. Akik ismerték, ezt mondták róla: "Mindig irgalmas szívű, vidám és dolgozó fiú volt, szerény, csendes és nagyon kedves, szüleinek mindenkor szót fogadott és nagyon tisztelte őket". A kemény, verejtékes mezei munkák során gyorsan megtanulta, hogyan tűrje el a fáradtságot és hogyan nézzen szembe a felelősséggel, amelyek hű kísérei lesznek majd apostolkodásának éveiben. **Artemide buzgó résztvevője a liturgiának és buzgó szeretettel szolgálja a betegeket.** Ez egész életének két tartóoszlopa.

Ezekon az alapokon Artemide őszinte és mélyen átértzett szalézi hivatást érzelt magában. Lelki elköteleződésének komolysága, hivatásának felismerése, elhatározása, hogy Istent és felebarátait szolgálhassa, mind ahhoz vezették, hogy a magáévá tegye Don Bosco küldetését. Hivatásának kibontakozása abból fakadt, hogy elolvasta Don Bosco életrajzát, miután barátságot kötött egy "mágneses vonzerejű" szalézival, Don Cavalli plébánossal, aki aztán egész életén végigkísérte őt. A formációs évek alatt rendkívüli fegyelmezettségről tett tanúbizonyságot, alázatos volt a szolgálatban és a kétkezi munkában, nemkülönben a tanulásban is. Szeretett és gonddal ápolt betegeinek is feltűnt ennek a fiatal embernek a meghatározó és lélekemelő erőfeszítése, aki a szerzetesi és papi élet elnyeréséért küzdött, szembeszállva a fáradtsággal, a nehéz és keserű próbákkal, melyeket az élet tartogatott számára. Zattira hamarosan lesújtott a tüdővész, amellyel egy fiatal pap fertőzte meg, akinek éppen súlyos betegsége miatt sietett a segítségére. Betegségének

körülményeire tekintettel az előjárók azt javasolták neki, hogy tegyen segítő testvéri fogadalmat. Laikus testvérünkben Giuseppe Cagliero híres szavai találnak visszhangra, aki társai habozását látva – hogy papok legyenek-e vagy sem – tévovázás nélkül kijelentette: „Akár papként, akár nem papként, *én Don Boscóval maradok*”. Zattinak sem volt szüksége hosszú gondolkodási időre, hogy megértse, akár papként, akár nem, **Don Boscóval akar maradni. Vele is marad és élete igazi „segítőtestvéri” hivatásról tesz tanúbizonyságot.**

Életét a betegeknek szentelte, hálából, amiért a Segítő Szűz meggyógyította őt betegségéből. Megszerezte a gyógyszerészi és ápolói hivatás gyakorlásához szükséges végzettségeket. Ténylegesen a kórház felelőse volt, felügyelte az intézmény átköltözését; egyre szélesítette istápoltságainak körét, a tőle elválaszthatatlan kerékpárjával a város minden betegéhez eljutott, főleg a legszegényebbekhez – egész Patagóniában úgy emlegették, mint **el amigo de los pobres**-t [a szegények barátja] -, soha semmit nem kért fizetségül, de mindig bőséges viszonzást nyert. Ismerte az adósságok fojtogató szorítását, de a gondviselés sosem hagyta cserben. Rengeteg pénz ment át a keze között, de ő maga hihetetlenül szegény volt: az olaszországi utazáshoz kölcsön kellett kérnie az öltönyt, a kalapot és a bőrpénzt is. Szerették és becsülték a betegek, sokszor jobban, mint az orvosokat; szerették és becsülték az orvosok, akik teljesen megbíztak benne, és meghajoltak életszentségéből fakadó nagysága előtt: „Amikor Zattival vagyok, képtelen vagyok rá, hogy ne higgyek Istenben”, jelentette ki egyszer az egyik orvos, aki egyébként ateistának vallotta magát. Mi volt Zatti nagyságának titka? Íme: **számára minden beteg maga Jézus volt.** Szó szerint! Egyszer az előjárói arra intették, hogy harminc betegnél ne vegyen fel többet. Hallották, amint erre azt mormolta: „És ha a harmincegyedik maga Jézus?” A maga részéről nem táplált semmi kétséget: minden beteggel olyan gyengéden bánt, ahogy magát Jézust ápolta volna, sürgős esetekben saját szobáját is felajánlotta, volt rá példa, hogy szükség esetén egy holttestet fektettek oda. Gyakran fordult a ruhatárat gondozó nővérhez ilyen kéréssel: „Volna valami ruhaféle egy tizenkétéves Jézusnak?” Élete végéig fáradhatatlanul és derűsen végezte küldetését a betegek között anélkül, hogy a maga számára a legcsekélyebb pihenést is engedélyezte volna.

Artemide Zatti rokonszenves alakja felhívás arra, hogy felkínáljuk a fiataloknak a szerzetesi élet vonzerejét, az engedelmes, szegény és szűz Krisztus radikális követését, Isten és a Szentlélek elsőbbségét, a közösségben megélt testvériességet és önmagunk teljes átadását a küldetésnek. A fiatalok fogékonyak az elköteleződést követelő javaslatokra, de olyan tanúkra és vezetőkre van szükségük, akik képesek végigkísérni őket ennek az ajándéknak a felfedezéséhez és elfogadásához vezető úton. A szalézi testvéri hivatás része annak az arcképnek, amelyet Don Bosco akart megrajzolni a Szalézi Társaságnak. Természetesen nem könnyű felismerni és elfogadni ezt a hivatást; ott bontakozik ki könnyen, ahol a fiatalok között támogatják a laikus apostoli hivatásokat és a szerzetesi élet olyan vidám és lelkesítő példáit tárják eléjük, mint Artemide Zatti élete.

*Don Pascual Chávez rendfőnök,
Bollettino Salesiano 2011/6
(Fordította: Nagy Brigitta)*

„Pro Óbuda” díj Peisch Ferenc atyának

Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata "Pro Óbuda" díjat adományozott Peisch Ferenc szalézi atyának. Peisch atya a kerület egyházi életében kifejtett tevékenységéért, a Bécsi úti kápolna és rendház újjáépítésében és a lelki élet kiterjesztésében végzett meghatározó szerepvállalása elismeréseként kapta a díjat, melyet az Óbuda Napja rendezvénysorozat alkalmából május 7-én adott át Bús Balázs, a III. kerület polgármestere.

1925-2011

L. Dudás Károly SDB

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy

Dudás Károly szalézi testvér

a székesfehérvári Papi Otthonban május 24-ére virradó éjjel, hosszabb betegség után 86 éves korában visszaadta lelkét Teremtőjének.

Géza testvér

Géza testvér - fájdalom, immár az egyetlen szalézi testvér nálunk - szinte már fogalom. Mindenki ismeri és mindenki szereti. Még a nemzetközi találkozókra is mindig akad egy-egy külföldi rendtárs, aki érdeklődik felőle, üdvözlését küldi neki. Mindegy kedves, szolgálatkész, végtelenül figyelmes, ami ritkaság a mai világban. Hivatásáról - a szalézi testvér hivatásáról - nagyon szívesen és színesen beszél.

Mesélj nekünk a gyerekkorodról!

Nagyon boldog, élményekben gazdag gyerekkorom volt, hiszen nagy családban nőttem fel, ahol hat édestestvérem mellett öt állami gondozott gyereket neveltek fel szüleim. De teljesen saját testvéreimnek tekintem őket azóta is, mint ahogy szüleim is egyformán örülnek egyik unokának a másik után. Idén legkisebb húgomnak is megszületett az első gyermeke, így ha jól számolom, már 25-szörös nagybácsi vagyok. Középső gyerekként én egyformán megéltem az idősebb és fiatalabb testvéreimmel kapcsolatos élményeket, történeteket, hála Istennek tragédia nem fordult elő, úgy látszik nagyon vigyáztak ránk „felülről”. Budapest közepén nőttem fel, így a mozgalmas nagyvárosi életet is megtapasztaltam.

Soha nem unatkoztam, szüleimnek köszönhetően tág spektrumot láttunk meg ebből a csodálatosnak teremtett világból. Se nem dúsáltunk, se nem szűkölködünk földi javakban, de szüleimnek köszönhetően balatoni nyaralástól kezdve gyakori kirándulásokon át színházi élményekig rengeteg mozaik gazdagította fiatal éveimet, amiből sokat kamatoztathatok szalézi életemben.

Hol ismerted meg a szaléziakat?

A legtöbb szalézihoz hasonlóan, akik a kommunizmus után csatlakoztak a rendhez, én is azután kerestem meg őket és vettem fel a kapcsolatot a szaléziakkal, miután eldöntöttem, hogy belépek egy szerzetesrendbe. Nem volt nehéz dolgom azzal kapcsolatban, mit is szeretnék, hi-

szen Don Boscót gyerekkorom óta ismerem, életét többször elolvastam könyvekből, mert születésem után nem sokkal keresztelesemkor védőszentül őt kaptam. Az bizonyítja számomra, hogy Isten hívott meg a szalézi hivatásra, hogy csak miután eldöntöttem, hogy jelentkezem a szaléziaknál, akkor mondták nekem a szüleim, hogy egy szalézi atya keresztelt, szalézi nővér jelenlétében, és ők javasolták szüleimnek Don Boscót védőszentül, valószínűleg közreműködve Isten kegyelmével, hogy a jövő számára szalézi hivatásról gondoskodjanak. Mivel erről nem tudtam, nem ez befolyásolta döntésemet. Érettségi előtt, 1992 őszén véletlenül megláttam a buszról az óbudai rendház tábláját, így a következő szombaton visszamentem oda, és attól kezdve rendszeresen el is jártam hol vasárnap szentmisére, hol oratóriumba, hol egyéb programokra. Hivatásomban nem kételkedtem, és erről sikerült meggyőzni a szaléziakat is.

Hogy fogadta a döntést a családod, hogy szerzetes leszel?

Mivel alapjában véve vallásos családban nőttem fel, így nem lepődött meg senki azon, hogy főleg egy ekkora családból valaki a szerzetesi vagy papi hivatást választja. Úgy gondolom, azóta büszkék is rám a szüleim, testvéreim, még ha időnként akár távolabb is kerülök tőlük,

de tudják, hogy jó helyen vagyok, a dolgomat teszem. Persze amikor lehetséges, felkeresem őket, vagy ők látogatnak meg (bár ez a ritkább eset). De szerintem teljesen normálisan „kezeljük” ezt az egész helyzetet.

Mikor és mi alapján döntöttél úgy, hogy szalézi testvér leszel?

Egy fiatal nehezen hoz meg fontos döntést, így ez nekem is sok időt, energiát igényelt, bár visszatérve egész gyorsan történt és folyamatában is egyenesen előre haladtam. Először is azon gondolkodtam, imádkoztam sokat, mi is legyek, ha nagy leszek. Amikor először kezdett az ötlet felbukkanni, hogy szerzetes, vagy pap legyek, elhessegettem, nem vettem komolyan. Aztán amikor láttam, hogy mindig ide jutok vissza, próbáltam részleteiben átgondolni, milyen szerzetes is legyek. Úgy emlékszem, arra nem sokat gondoltam, hogy egyszerűen pap legyek valamelyik egyházmegyében. Amikor több lehetőség közül Don Boscóra akadtam, rögtön tudtam, hogy a szaléziak között a helyem, több kétség nem volt bennem. Ezután már szinte magától ment minden.

Úgy tudom voltál Afrikában. Miért utaztál oda, mit csináltál ott?

Egy évvel a noviciátus után, amikor már fogadalmas szalézi voltam, merült fel bennem a misszionáriusi hivatás gondolata. Ez nálunk, szaléziaknál körülbelül a rendtársak tizedét jellemzi. Bár akkoriban még csak 1-2 éve indult újra a szalézi élet Magyarországon, de mégis volt minden évben több novícius is, így azt gondoltam, nem lesz katasztrófa, ha itt hagyom tartományunkat, és egy távoli, jóval szegényebb területen élem meg szalézi hivatásomat. Rövidesen azután fel is tették nekem a kérdést: Szibériába vagy Afrikába mennék-e inkább? Mivel én még éltem a kommunizmusban, orosz is kötelező volt az általános iskolában tanulni, túl sok szimpátia nem volt bennem Oroszország iránt. Tehát maradt Afrika, azon belül Ghána, ahol akkoriban telepedtek le az első szaléziak, a német nyelvű tartományok vezetése alatt. A középiskolában németet és angolt tanultam, így semmi akadálya nem volt, hogy Ghánába kerüljek. Rövid ismerkedés után a német tartományfőnök atya el is juttatott oda, miután Rómában részt vettem a misszionáriusi kurzuson. Én voltam abban az évben a legfiatalabb, talán azóta se volt senki 21 évesen szalézi misszionárius. A képzés folyamán a filozófiai és teológiai tanulmányok között mindenki részt vesz kétéves gyakorlati

időn, ezt töltöttem én ott, utána még egy évet tanultam Kelet-Afrikában, mert úgy volt, hogy ott maradok, de három év után hazakerültem, és itthon is maradtam, mert közben "elfogyott" a hazai szalézi utánpótlás, sőt most már mi is misszionáriusi segítséget kaptunk. Akkor azt mondták nekem a római előljárók, hogy ha szeretnék, 10-15 év után visszamehetek a missziókba. Úgyhogy erősebben kell imádkoznom új magyar szalézi hivatásokért, mert ebből már 12 év letelt....

Kérlek, meséld el nekem, hogy milyen egy átlagos napod!

Minden szalézinak attól függ a napirendje, hogy milyen tevékenységet folytat. Természetesen ettől függetlenül mindannyiunknak az imádság a legfontosabb, így például a napi szentmise és a közösségi imádságok elmaradhatatlanok. Persze, előfordul, hogy esetenként máshogy alakul, például egy nyári táborban. Akik iskolákban tevékenykednek, azok nyilván este vesznek részt szentmisén, akik

plébánián vagy oratóriumokban, azok inkább reggel. Egy kollégiumban megint más a helyzet, és a formációs házakban is ahhoz kell igazodni, hogy a kispapok, növendékek mikor járnak tanulni, vagy milyen más tennivalójuk van. A házimunkákat is általában magunk végezzük, kivéve az idős, beteg rendtársakat, róluk megfelelően gondoskodunk. Ahol nagyobb a közösség létszáma, ott néhány rendtársnak - hasonlóan minden más kolostorhoz, szerzetesközösséghez - az a feladata, hogy a többiekéről gondoskadjon. Mivel Magyarországon mindenhol kevés a szalézi szerzetes, így mindannyian egyszerre több feladatot is ellátunk, külföldön fordítva van, egy feladatra több személy is jut. Így például van úgy, hogy én korán reggel már az iskolában előkészítem az igeliturgiát vagy szentmisét, délelőtt részt veszek egyéb iskolai tevékenységekben, főleg amikor ünnepekre vagy más programokra készülünk, vagy Szentkereszten a kolostorban tevékenykedek. Délután megint attól függ, van-e éppen aktuális elintézni, elvégezni való, hétfőként délután, ill. este oratóriumban vagyok, mint szalézi, aki kinyit, ott van végig, majd bezár, vagy pedig Péli-földszentkereszten fogadom a csoportokat, illetve különböző igényeikről gondoskodom, kivéve persze a kimondottan papi feladatokat. Egyik kedvencem a helyismertetés a templomban, mert olyankor alkalom nyílik rá, hogy idegeknem beszéljek Don Boscóról és a szaléziakról is.

Milyennek tartod a szaléziakat?

Örülök, hogy szalézi testvér vagyok. Don Bosco egy csodálatos szent, rendalapító, akit soha nem szűnünk meg példaképként egyre jobban utánozni, követni. Fantasztikus a szalézi lelkiség, amelybe beletartozik a vidámság, optimizmus, a családi szellem, az alkotókészség és rugalmasság, melyek a szalézi lelkipásztort jellemzik. Jó lenne, ha a fiatalok látnák, éreznék, hogy érdemes elfogadni a szalézi hivatást, hiszen nagyon sokrétű, színes lehetőségeknek ad teret, jóval tágabb körben, mint ahogy azt világiként meg lehet élni, bár nagy a Szalézi Család, munkatársként és volt növendékként is rengetegen bele tartoznak és sokat tesznek világiként is a fiatalokért. Akit Isten meghív szalézinak, annak erőt is ad, hogy minden nap, minden percben kövesse hivatását, és a fiatalokért élve Istent szolgálja. Ha mi hozzáteesszük a magunkét, nem kell aggódnunk afelől, amit nem tettünk meg, vagy hogy nem leljük örömeinket a szerzetesi hivatásban.

Katona Gábor

Újra-szalézasítani Európát

A szaléziak 2008-ban kezdték meg Európa Tervnek elnevezett nagyszabású projektjüket, melynek célja, hogy visszavezessék az öreg kontinenst keresztény gyökereihez és megerősítsék a szalézi jelenlétet. Most induló rovatunkban bemutatjuk ennek a tervnek néhány főbb mozzanatát.

Az Európa Tervhez hasonlóan a szaléziak az 1970-es évek végén megvalósították az Afrika Tervet, melynek nyomán hathatósabb lett a missziós tevékenység ezen a kontinensen. 2008-ban Európa került sorra. Don Pascual Chávez rendfőnök 2008-ban a következőket mondta a szaléziaknak:

"Ma, jobban, mint valaha, figyelmeztető jelzéseket kapunk, hogy át kell gondolnunk a jelenlétünket Európában. Meg kell újítanunk a szalézi jelenlétet, hogy hatékonyabban és hatásosabban tudjunk dolgozni. El kell kezdenünk egy újfajta evangelizálást annak érdekében, hogy megfeleljünk a fiatalok lelki és erkölcsi igényeinek, akik látszólag cél és útmutatás nélkül vándorolnak."

Először a szalézi karizma felfrissítése és megerősítése került sorra. Visszatértek Don Boscóhoz és újra figyelmesen áttanulmányozták személyiségének minden összetevőjét. Majd a szalézi jelenlét megújítása érdekében több szalézi misszionárius jött Európába a világ távoli részeiről. Az első feladat volt az ő fogadásuk és befogadásuk, valamint a felkészítésük arra, hogy az európai fiatalokkal dolgozzanak. Sőt, mi több, elő kellett készíteni a távrolról érkező misszionáriusok beépülését az európai kultúrába. Vajon mit értünk ez alatt? 1981-ben II. János Pál pápa a Fülöp-szigeteken egy fontos üzenetet intézett Ázsia népeire: *"Akárhol is legyen, az egyháznak mélyen az adott ország kulturális és spirituális talajába kell mélyesztenie gyökereit, asszimilálni minden valódi értéket, gazdagítva mindazt, amit Jézus Krisztustól kapott."*

A fiatal misszionáriusok külön kurzusokon készültek fel arra, hogy Európa azon országában teljesítsék hivatásukat, ahol a szalézi közösségek főképp idős rendtársakból állnak, kevés vagy egyáltalán nincs új hivatás. Az első kihívás minden esetben a befogadó ország nyelvének kellő elsajátítása volt. Ez Magyarország esetében különösen komoly feladatnak bizonyult, hiszen híresen nehéz nyelvünk megtanulása egy idegen számára néha leküzdhetetlen akadállyal tűnhet. Miután elvégezték a hivatalos nyelvi kurzust, az a kérdés merült fel, hogy vajon eléggé jól beszélnek-e már? Vajon tudnak-e majd valaha is olyan jól nyelvünkön, hogy megértsék magukat a gyerekekkel, fiatalokkal? Hogy kifejezzék gondolataikat, önállóan misézzenek, prédikáljanak, gyóntassanak....

Az Európa Terv egyik alapvető elve, hogy a fogadó tartománynak határozott lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy az érkező misszionáriusoknak biztosítson minden lehetőséget,

hogy elismert, hivatásos nyelviskolákban kellően elsajátítsák az ország nyelvét.

Európában nem tudunk biztosítani olyan körülményeket, ahol teljes mértékben keresztény közegben érezhetnék magukat. Amikor megérkeztek, lennie kellett valakinek, aki válaszol a kérdéseikre, meghallgatja a gondjaikat, eltölt velük valamennyi szabad időt, tájékozik a családjukról, korábbi életükről... Mindannyian más közösségekből jöttek, más-más körülmények között dolgoztak, éppen ezért a kezdeti időkben el kellett látni őket a megfelelő tanácsokkal, hogy meggyorsuljon a beépülésük a helyi kultúrába, nekik pedig kellően nyitottaknak kellett lenni, hogy elfogadják a befogadó ország szokásait, életvitelét, kultúráját, megszokják az új életkörülményeket, amelyek sokszor nagyon távol álltak az addig megszokott életüktől.

Tony Bailey cikke nyomán Lengyel Erzsébet

MEGHÍVÓ KETTŐS DIAKÓNUS-SZENTELÉSRE

Örömmel értesítünk mindenkit, hogy 2011. július 3-án a 18 órakor kezdődő ünnepi szentmise keretében, az óbudai Segítő Szűz Mária szalézi kápolnában Székely János esztergomi segédpüspök atya diakónussá szentel minket. A szentelési szentmisére szeretettel hívunk és várunk mindenkit, aki velünk szeretne ünnepelni ezen a szép napon!

Tran Dinh Biet Pál SDB és Salagala Rajesh SDB

Szalézi kommunikáció és média

Az idei év elején egy új struktúrával gazdagodott a Magyar Szalézi Tartomány: megkezdte munkáját a tömegtájékoztatási bizottság. A szalézi rend tevékenységei között mindig kiemelkedő helyen volt a kommunikáció, a média, a könyvkiadás, ezért ezeket a tevékenységeket is rendi szinten kívánják koordinálni, a munkához útmutatásokat adni. Tartományunk szalézi megbízottja Andrásfalvy János atya lett, tagjai pedig Depaula Flavio tartományi titkár, a Don Bosco Kiadó vezetője és Lengyel Erzsébet sajtóreferens, a Szalézi Értesítő szerkesztője. A munka állandó kapcsolattartással és havonkénti összejövetelekkel zajlik, ahol megbeszélik az aktuális tennivalókat.

A tartományban zajló szalézi tömegtájékoztatásban valamilyen formában részt vállalókat első alkalommal április 16-án hívták össze egy közös találkozóra. Az volt a cél, hogy a kölcsönös ismerkedés után megosszák a legfontosabb információkat, bemutassák terveiket és kialakítsanak egy szalézi információs hálót, hogy még hathatósabb és szervezettebb módon biztosíthassák a tájékoztatást tartományunkban.

A találkozó legnagyobb sikere, hogy minden szalézi intézmény küldött egy-két képviselőt a megbeszélésre. Olyan személyek jöttek el - közöttük több fiatal is -, akik érdeklődnek az újságírás/fotózás/videózás/honlap szerkesztés iránt, rendelkeznek alapvető számítógépes ismeretekkel, internetes elérhetőséggel. Van aki hírlevelet, illetve a helyi ház vagy intézmény honlapját szerkeszti, fotózik, illetve tudósít a Szalézi Értesítőnek.

A közös ima és P. Andrásfalvy János delegátus köszöntő szavai után rövid bemutatkozás következett, majd a Don Bosco-i hagyományokról hallottunk a tömegtájékoztatás terén. Depaula Flavio a Don Bosco Kiadóban végbement változásokról beszélt és felvázolta a jövőbeni terveket. Lengyel Erzsébet pedig vetített bemutatójában a magyar és nemzetközi szalézi információáramlást körvonalazta, majd röviden összefoglalta a feladatokat és a Szalézi Értesítőbe küldött tudósításokkal kapcsolatos néhány alapvető tudnivalót. A csoportmunka során folytatódott az ismerkedés, mindenki bemutatta a helyi eredményeket illetve

*Tartományi tömegtájékoztatási bizottság:
P. Andrásfalvy János SDB, D. Depaula Flavio SDB
és Lengyel Erzsébet SC*

terveket. A rövid értékelés után a média-bizottság tagjai választottak a kérdésekre és megerősítették, hogy a jövőben évente legalább egyszer megrendezik majd ezt a találkozót a kölcsönös tapasztalatcsere és gördülékenyebb együttműködés érdekében.

Bizottságunk részt vett azon a négynapos nemzetközi konferencián, amely a Róma melletti Genzano városkában zajlott május 12-15. között. Mintegy negyven szalézi és világi gyűlt össze Európa szinte minden tartományából. Az ülést Filibero González, a rend tömegtájékoztatási tanácsosa vezette. A találkozó egyik témája a szalézi tömegtájékoztatási rendszerről (SSCS) szóló rendi dokumentum új megfogalmazása, a másik pedig a 2008. óta folyamatban levő Európa Terv jelenlegi állása, a következő lépések és lehetőségek feltérképezése.

Lengyel Erzsébet

A Magyar Szalézi Tartomány első kommunikációs és média napjának résztvevői minden szalézi házból és intézményből jöttek.

Don Bosco pedagógiája a XXI. században

A keresztény nevelő

A keresztény szellemiségű nevelőnek is reagálnia kell a történelmi korok változó szükségleteire. Mindemellett a keresztény intézményekben ma is feladat a gyermekkor nélküli gyermekek felkarolása, küldetés, mely által a „nagyobb családban” megújulhat a hit, újra szárnyra kelhet a **szeretet**.

Kell olyan hely, amely mindenkit *fogad*, és felajánlja munkáját. Kell egy olyan hely, mely *elfogad*, és a gyermek életében igyekszik kiegészíteni vagy pótolni a szülői házat. A keresztény szellemiségű intézmény lehet olyan hely, mely *befogad*, és ahol nevelőnek lenni igazi, megélt szolgálat.

Don Bosco szilárdan meg volt győződve arról, hogy meg kell előzni a fiatalok negatív tapasztalatait, és a pozitív benyomásokat erősíteni kell. Ez megelőző módszerének célja, lényegét maga Don Bosco így foglalja össze: „*Ez az egész rendszer az ésszerűsége, a vallásosság és a szereteten alapszik.*” (Bianco, 1993, 9.). Minden tétben, cselekedetben az ésszerűség vezéreljen; legyen a hit és az ima nemcsak eszköz, hanem biztos támasz; a szeretet pedig, mely alappillér, a szeretet viszonzására ösztönöz, s ekkor „*a gyermekszívek megnyílnak, feltárják kívánságaikat, és nem palástolják el hibáikat.*” (Bianco, 1993, 34.)

Tudjuk, minden kapcsolat szituációk füzére, ahol bőven adódnak nézeteltérések. Nem kivétel ez alól a nevelt-nevelő kapcsolat sem. A gyermekek és fiatalok nevelése során több olyan döntés születik, melyet töprengés, mérlegelés előz meg, és a gondos nevelő nem mulasztja el a döntést követően az értékelést, a tapasztalatok megfogalmazását, mindezzel kijelölve a továbbhaladás útját. Összességét tekintve a nevelő igyekszik megelőzni a nevelési, magatartási, tanulmányi és egyéb problémákat, kíséri és támogatja az egyéniség kibontakozását. Igen ám, de mi történik, ha közbelép a „nem várt eset”, egy konfliktus, amire gyakran mondjuk: „Ezt még álmomban se gondoltam volna”. Igyekszünk megoldani ezeket a nevelési helyzeteket is, többnyire születnek elhatározások és még gyakrabban további korlátok. Megtörik a bizalom, új alapokra helyeződik a kapcsolat.

Aztán jön egy újabb szituáció, melyben a nevelőnek – a megváltozott kapcsolat súlya alatt – dönteni kell. „Nem számítottam rá, nem készültem fel, hogyan is kezeljem.” Azonban a további együttműködés záloga, hogy valamilyen döntés szülessen. Valamit tenni kell, de mire támaszkodhatunk? Mit használhatunk, hogy jól segítsük és ne elveszítsük a gyermekeket?

Törekszünk a tökéletesre, sokszor tévedünk, számtalanszor merül fel: Jól döntöttem? Biztos, hogy a legmegfelelőbb megoldást választottam?

Az, hogy a nevelő az egyes esetekben hogyan dönt, függ azoktól az információktól, melyeket birtokol, elsősorban a **gyermekről**. Természetesen a nevelő igyekszik a **szülővel** való kapcsolatfelvételre, megismeri elvárásait az intézménnyel és gyermekének nevelésével kapcsolatban egyaránt. Majd mindezeket kiegészítve a **nevelő**, saját megismerő pedagógiai eszközeivel, kialakítja a gyermeki személyhez illesztett nevelési koncepcióját. Ha ez a megismerő odafordulás kellőképpen érzékeny, figyelmes és sokrétű, akkor nagyobb zökkenőktől mentesebbé válhat a napi nevelő munka. Mindemellett elengedhetetlen, hogy bizonyos pedagógiai helyzetek megoldása rutinná váljon, kidolgozzunk jól működő stratégiákat, melyek mindig kéznél vannak. Használjuk ezeket, mert általuk felkészülhetünk olyan nevelési helyzetekre, melyek bekövetkezése elkerülhető, avagy várható, valószínűsíthető. Évek során minden nevelőnek saját nevelési koncepciója alakul ki, gazdagodik belső élete, s ha ez a formálódás **tudatos formálás**, akkor pedagógiájának hatékonysága növekszik. A keresztény nevelő felépíti emberi-erkölcsi értékrendszerét, melynek középpontját Isten országának valódi értékei képezik. Nagyon fontos, hogy koncepciója összhangban legyen saját személyiségével, meggyőződésével, hiszen a **hitelesség** alap. Legnagyobb nevelőerővel a **példamutató élet** bír, mely irányt mutat intézmények falain belül és kívül egyaránt.

A családi neveléssel harmóniában, vagy éppen az abból eredő nehézségek oldása végett, minden keresztény intézményben **tudatosan** neveljük gyermekeinket, hogy növekedjenek műveltségben, vallásosságban és erkölcsösségben. Viszont tisztában vagyunk azzal is, hogy minden

fejlődés változást hordoz, mely általában több napot, hetet, hónapot, sőt, néha egy egész évet is igénybe vesz. Néha hosszú ideig kell várni arra, hogy bekövetkezen, néha elég hozzá egy pillanat.

A keresztény nevelőnek **mindenkit** meg kell szólítania, de e „meghívást” nem hallják meg sokan. A keresztény szellemiségben történő nevelés azonban nem olyan dolog, amit rátukmálhatunk, ráerőltethetünk másokra. Mindenkinek megvan a maga élete, nekem is a magamé, neked is a magadé. Én „csak” annyit tehetek, hogy elmondom és megmutatom mindazt, amit én értékesnek vélek, mindazt, amit megtanultam és megtapasztaltam.

Mutassuk meg a szívvel élt életet gyermekeinknek: fejezzük ki érzéseinket és hallgassuk meg az ő érzéseiket. Don Bosco 1884-ben írt levelében így vall saját lelkipásztori-pedagógiai szolgálatáról: „*Megtettem értük mindent, amit tudtam és tehettem, hiszen egész életem szeretetét nekik szenteltem.*” (Bianco, 1993, 31)

Golyán Szilvia

Irodalom: Bianco, Enzo (1993): *Nem elég szeretni őket. Bosco Szent János 1884-ben írt levele. Repográf Kft., h.n.*

Bosco, Teresio (2000): *A szalézi Szent mondta ... Don Bosco Kiadó, Budapest.*

SZÉCHENYI TERV

Hatékonyság - Esély - Integráció

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Vitéz János Kara minőségbiztosítási, képzésfejlesztési és képzési kínálatbővítő korszerűsítést hajtott végre több, mint 30,8 millió forint összköltséggel, 100%-os támogatási intenzitással mellett.

A 2010-ben kezdett projekt céljai között szerepel romológiai ismeretekkel is rendelkező, sajátos nevelési igényű gyermekekkel és fiatalokkal foglalkozó szakemberek képzése.

Lehetővé válik a különböző szakos hallgatók számára, hogy a saját képzési programjuk kiegészítéseként fölvehessék a kidolgozásra kerülő négy modul bármelyikét, ezzel bővítsék szakmai kompetenciájukat, megerősítsék társadalmi felelősségvállalásukat, növeljék elhelyezkedési esélyeiket.

A program megvalósítása során eddig megtörtént a szükségletfelmérés, elkészültek a tantervek. A képzők képzése alprogram keretében az érintett munkatársak kétszer két napos felkészítésen vettek részt.

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.szecsenyiterv.gov.hu
86 48 438 438

HUNGARIAN GOVERNMENT

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

JÁNOS 1826 NAGY-
BŐTTI IDŐSZAKÁBAN,
TIZENEGY ÉVESEN
VÉGEZ ELŐSZÖR
SZENTGYÓNÁST.
ÉDESANYJA,
MARGIT MAMA
KÉSZÍTI FEL.

LEGYÉL
ŐSZINTE,
GYÓNJ MEG
MINDENT, BÁNJ
MEG ÉS ÍGÉRD
MEG, HOGY A
JÖVŐBEN JOBB
LESZEL.

ÍGY ÍRTA LE KÉSŐBB EZT A NAPOT: "ANYÁM
AKKOR REGGEL ELJÖTT VELEM A TEMPLOMBA.
Ő GYÓNT ELŐSZÖR, MAJD MEGKÉRTE A
GYÓNTATÓ ATYÁT, HOGY SEGÍTSEN NEKEM.
GYÓNÁS UTÁN PEDIG VELEM EGYÜTT
KÖSZÖNTE MEG AZ ÚRNAK, HOGY
MEGBOCSÁTOTTA BŰNEIMET."

FELJEGYEZTE: "ÉDESANYÁM EGYÜTT
MONDTA EL VELEM A HÁLAADÁST."

A JÓISTEN BIR-
TOKBA VETTE A SZÍ-
VEDET. ÍGÉRD MEG
NEKI, HOGY MINDENT
MEGTESZEL, HOGY
JÓ MARADJ
ÉLETED
VÉGÉIG...

MÁRCIUS 26-ÁN, HÚSVÉT
NAPJÁN JÁNOS ELSŐ
SZENTÁLDÓZÁSHOZ JÁRULT.

ÉS AZ ISTEN
SZERELMÉRE,
MINT A PESTIST,
ÚGY KERÜLD
AZOKAT, AKIK
CSÚNYÁN
BESZÉLNEK.

AHOGY JÁNOS KÉSŐBB
MEGFOGALMAZTA:
"ÚGY TŰNIK,
HOGY ATTÓL
A NAPTÓL
VALAMI JAVULÁS
ÁLLT BE
AZ ÉLETEMBEN."

MIVEL A CASTELNUOVÓI KÖZSÉGI ISKOLA ÖT KILOMÉTERRE VOLT, JÁNOS ELSŐ TANÍTÓJA EGY OLVASNI TUDÓ FÖLDMŰVES VOLT.

EZ A B, MINT BOSCO.

NAGYNÉNJE, AKI HÁZVEZETŐNŐ VOLT A CAPRIGLIÓI PLÉBÁNIA, MEGKÉRTE A PAPOT, HOGY VEGYE FEL AZ UNOKAÖCSÉT AZ ISKOLÁBA.

VAN EGY ÉRTELMEŠ UNOKAÖCSÉM, AKI TANULNI SZERETNE.

HÁT JÓ, JÖHET.

JÁNOS 1824-25 TELÉN KILENC ÉVESÉN LÉPÉTT BE ELŐSZÖR EGY ISKOLAI OSZTÁLYBA.

VALÓBAN NAGYON TEHETSÉGES VAGY. FOLYTATNOD KELLENE A TANULÁST.

ÖRÖMMEL TANULNÉK, DE SZEGÉNYEK VAGYUNK. DOLGOZNOM KELL A FÖLDEN.

ANTAL, AKI TIZENHÉT ÉVES VOLT, KONOK ARCOT VÁGOTT.

MINEK AZ ISKOLA? MÁR TUD OLVASNI ÉS A NEVET ALÁÍRNI, AZ ELÉG. FOGJA CSAK MEG Ő IS A KAPANYELET.

NEM LÁTOD, HOGY MÉG A CIPESZES ÉS A SZABÓK IS JÁRNAK ISKOLÁBA? JÓ HA VALAKI TUD SZÁMOLNI A HÁZNÁL.

AHOGY JÁNOS MEGTANULT OLVASNI, A KÖNYVEK A SZENVEDÉLYVÉ VÁLTAK.

EZT EL-OLVASTAM. KAPHATNÉK VALAMI MÁST?

MARGIT MEGEMLÍTETTE ANTALNAK ANNAK A LEHETŐSÉGÉT, HOGY JÁNOSBÓL PAP LESZ, DE ANTAL EZT MEGVALÓSÍTHATATLAN TERVNEK TARTOTTA. A VESZEKEDÉSEK FOLYTATÓDТАK ÉS EGYRE GYŰLÖLKÖDŐBB, FESZÜLTΣÉGEKKEL TELI LETT A HÁZBAN.

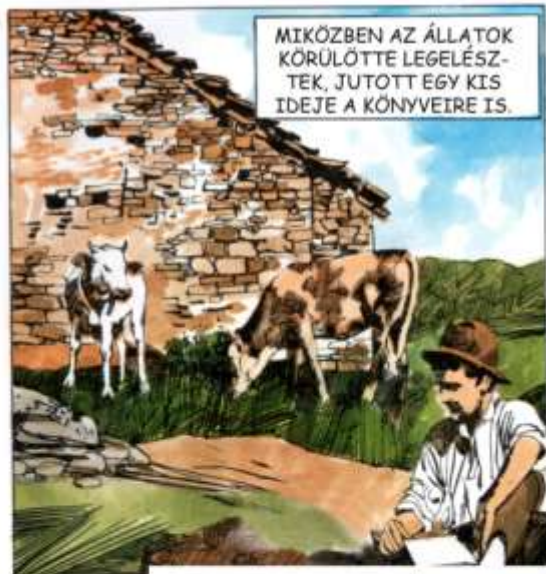
FOGLALKOZZ HASZNOSABB DOLGOKKAL!

BOSCO JANC SINAK KELLT TÖRÖDNIE AZ ISTÁLLÓVAL. MINDEN REGGEL KIHORDTA A TRÁGYÁT ÉS FRISS SZALMABÓL "ÁGYAT" KÉSZÍTETT A TEHENEKNEK, MEGITATTA ÖKET ÉS SZÉNÁT TETT A JÁSZOLBA...

GYERE SZÉPEN, MOST KIMEGYÜNK A LEGELŐRE!

MIKÖZBEN AZ ÁLLATOK KÖRÜLÖTTE LEGELÉSZTEK, JUTOTT EGY KIS IDEJE A KÖNYVEIRE IS.

VASÁRNAPONKÉNT KISEBB ORATÓRIUMOT RENDEZT, BÜVÉSZKEDETT, FÉLLOVASTOTT A BIBLIA ÉRDEKES TÖRTÉNETEIBŐL ÉS IMÁDKOZOTT A BARÁTAIVAL.

UGYE, MA ISMÉT FOGSZ OLVASNI NEKÜNK VALAMI ÉRDEKESET, JÁNOS?

NÉHA A GAZDA LÁNYA IS KIJÖTT A LEGELŐRE JÁTSZANI.

HAGYD MÁR ABBA AZ OLVASÁST!

- ÉN PAP SZERETNÉK LÉNNI, ÉS HA PAP LESZEK, AKKOR PRÉDIKÁLNO M ÉS GYÓNTATNO KÉLL MAJD. TE MOST KICSÚFOLSZ, DE EGY NAP MAJD GYÓNNI JOSSZ HOZZÁM - MONDTA JÁNOS.

A MOGLIA MAJORBAN JÁNOS HÁROM ÉVET TÖLTÖTT. 1829 NOVEMBERÉBEN...

JÓ NAPOT KÍVÁNO MÍHÁLY BÁTÝÁMI

AKKOR HÁT, JÁNOSOM, SZERETSZ-E ITT LÉNNI, VAGY SEM?

NEM. JÓL BÁNNAK VELEM, DE ÉN TANULNI SZERETNÉK. MÁR TIZENEGY ÉVES VAGYOK ÉS MÉG UGYANOTT TARTOK

TERELD VISZKA AZ ÁLLATOKAT AZ ISTÁLLÓBA ÉS MENJ HAZA BECCHIBE. ESTÉRE MINDENT ELRENDEZÉK

FOLYTATJUK...

Tartalomhoz a forma

A Szalézi Munkatársak Egyesülete ismét új tagokkal gazdagodott!

Újpesten, a Clarisseumban 2011. május 22-én, a 10.30-kor kezdődő szentmisén tizenhárman tettek ígéretet: Becskereki János, Borbás Ferencné, Farkas Vendelné, Fülöp Sarolta, Hárs Istvánné, Herczeg Irén, Küllő Ervin, Küllő Ervinné, Nagy Zsuzsanna, Palásti Mária, Reimholcz Ferencné, Zakariás Ferencné, Záhonyi Lajosné. Tízen a Clarisseum, hárman az Újpest-megyeri Nagyboldogasszony plébánia hívei közül.

Az utolsó egyeztető megbeszélésen Bíró Lóránt atya találó gondolattal jellemezte kedves övéit: tulajdonképpen csak a „tartalomhoz a forma” válik valóra majd az ígérettétnél, hiszen egytől-egyig, mindenki eddig is tette a dolgát képességeihez és körülményeihez mérten, sőt sokszor erőn felül is. A közösség ezen „háttérmunkásai” mégis szeretnének a nagy Szalézi Család tagjai lenni. Igenjükkal kívánják mintegy megpecsételni eddigi és elkövetkező munkájukat, és tudatosan is Don Bosco példái szerint segíteni a fiatalokat és minden rászoruló.

Különösképpen szívügyük Sándor István szalézi vértanú mielőbbi boldoggá avatása. Nagy szeretettel őrzik az 1953. június 8-án kivégzett szerzetes emlékét és ebben az évben is szentmisével emlékeznek meg halálának évfordulójáról június 5-én, a Clarisseumban. A boldoggá avatás ügyét imáikkal kísérik, és egyben kérik Sándor István közbenjárását, hogy munkatársi feladataikat gyümölcsözően végzhessék. Imáinkkal támogassuk őket!

Tóthné Hencz Györgyi

Akadályok és megoldások

Azt az óbudai hagyományt, hogy a szalézi munkatársak ígérettételére a húsvét utáni első vasárnapon kerül sor, az idén sem akartuk megtörni. Április 30-án került sor az ígérettételre és egyben a Savio Domonkos családi napra, amelyen az új munkatársak alkalmasságukat, rátermettségüket a gyakorlatban is bizonyíthatták.

A délutáni akadályverseny után a nap csúcspontja volt az a szentmise, amelyen öt jelölt tett ígéretet. Bángi- Magyar Anna, Bángi- Magyar Attila, Demeczky Péter, Lukács András és Steinbach Péter több mint két éves formáció után kérték felvételüket az Egyesületbe, hogy Don Bosco elkötelezett követői legyenek.

Szalézi munkatársak ígérettétele

A Clarisseumban május 22-én ígéretet tett szalézi munkatársak, P. Bíró Lóránt SDB plébános, hátul Ónodi Gábor, a szalézi munkatársak koordinátora és neje.

Óbudán is újabb szalézi munkatársak tettek ígéretet.

NYÁRI LELKIGYAKORLAT SZALÉZI MUNKATÁRSÁKNAK ÉS DON BOSCO TISZTELŐKNEK

Pé liföldszentkereszt, augusztus 8-10. (hétfő-szerda) vezeti: P. Havasi József SDB

Jelentkezés a +36-1-276-3360 telefonszámon illetve a semegima@freemail.hu e-mail címen Krammer Andrásné Marikánál

Jelentkezési határidő: június 30.

A szentmise prédikációjában Ábrahám Béla atya arról beszélt, miért fontos az, hogy nyilvánosan is kinyilvánítsuk elköteleződésünket. Mivel sokakban megfogalmazódik a kérdés, miért nem elég, ha tesszük dolgunkat, miért kell ehhez ígéretet tenni, érdemes néhány részletet kiragadni az új munkatársak személyes kérelméből. Ebből az is kirajzolódik, hogy mennyire különböző utak vezetnek keresztény életünk megélése során a szalézi lelkiséghez.

„Don Boscónál az fogott meg, hogy az akkori élethelyzetben (a maga korlátait is felismerve) alkotott meg egy rendszert, amelybe a pedagógiától kezdve a szervezésen át társadalmi helyzet okozta körülmények tüneti kezeléséig sok minden beletartozik. Mindezt úgy, hogy magát nem kímélve, Istenben élve, a Szűzanyára támaszkodva, az élete céljának megfogalmazódása után azonnal ('sürgősség elve') nekilátott a munkának.”

„A 'vásárnapi kereszténység' passzivitása helyett a közösségben megélt, közösséget erősítő, cselekvőkész magatartás belső igényem. A Don Bosco-i ifjúságnevelés és pasztorálás modellje működőképes és számomra vonzó, ebbéli ítéletalkotásomat a formáció elmélyítette és árnyalta.”

„Isten különös kegyelméből megismerkedtünk veletek, és mindazokkal, akik már elköteleződtek ezen az úton. Meghívásoknak köszönhetően közelebből megismerkedhettünk ennek az útnak a belső életével. Az első pillanatokban nem volt egyértelmű, hogy ez lesz, ez lehet a mi utunk is. Csak fokozatosan derült fény arra, hogy ez a Don Bosco-i út az, amit mi magunk is jó ideje igyekszünk járni...A közösség előtt kimondott ígéret sok kérdésből kijelentéssé lesz. Nem az akadályokat vesszük észre, hanem a lehetséges megoldásokat.”

Marillai Andrea SC

Ígérettétel a Clarisseumban.

HÍREK A SZALÉZI VILÁGBÓL

Málta - Szalézi rövid film a Cannes-i Filmfesztiválon

A 64-ik Cannes-i filmszemlén, amely május 11-én nyitott, a rövid filmek kategóriájában szerepelt a málta szaléziak Boscocrew audiovizuális csoportjának "Stembah!" című filmje is.

A "Stembah!" (Ébredj!) a málta televízió vallási műsorainak egyik legjobbjaként jutott be válogatásba. A professzionális rendezéseket a torinói szaléziaktól kapták kölcsön. A mű a rendező, James Spiteri, 21 éves diák első filmje csakúgy, mint a Boscocrew első filmje. Máltán a szaléziak lehetőséget kínálnak a fiataloknak, hogy 15 éves koruktól fejlesszék tehetségüket a filmforgatás terén.

A szereplés a Cannes-i Filmfesztiválon jelentősen növeli annak az esélyét, hogy a Boscocrew csapatának tehetségét és a fiatalok ötleteit felfedezik a potenciális partnerek és forgalmazók. De bármi is történik, ez a film győzött - véli Cachia atya - mert a fiatalok hasznos dologra fordították tehetségüket. *ANS-Sliema*

Pápua Új-Guinea - Fiatalok keresztútja

A Port Moresby-i Don Bosco Technológiai Intézet tanárai és diákjai egy rendhagyó keresztúton vettek részt, melyet maguk a fiatalok szerveztek. Ők voltak a felelősök azért, hogy a hagyományos imák és meditáció megfeleljen a fiatalos lelkiségnek.

A diákok Jézus szenvedésének történetét nagyon megindító módon, felolvasással és zenével kísérve jelenítették meg, Jézus szerepét pedig egy elsőéves tanulóra osztották. A Passió olyan megindítóra sikerült, hogy sokaknak könnyeket csalt a szemébe.

A keresztút után szintén a diákok kezdeményezésére gyűjtést szerveztek Japán számára, melynek során minden osztály 20 toeas pénzürmeket ajánlott fel a földrengés áldozatainak megsegítésére.

ANS - Port Moresby

Olaszország - Nagyböjti tapasztalatok

Néhány nappal húsvét előtt a Rómaközelgi Genzano szalézi noviciátusból érdekes beszámoló érkezett arról, hogyan kell megélni a nagyböjti időt mások szolgálatában. Már ötödik éve nagyböjtben a szalézi élet legelején levő újoncok a gyakorlatban valósítják meg az Egyház három ajánlását: ima, böjt és szeretet. Jézusnak az „amit egynek a legkisebbek

közül tettetek, nekem tettétek” (Mt 25-40) tanításától vezérelve minden szerdán kettesével elindultak azokra a helyekre, amelyeket maguk választottak ki, hogy ott az irgalmasság cselekedeteit gyakorolják és Isten ígétjét átültessék a gyakorlatba.

Minden novícius 7€ kapott, ami kevés, de gyakran több, mint elég. Küldetésük egyik helye az "Elsősegély Központ a rászoruló gyerekek számára" Rómában, ahol olasz fiúk és lányok kapnak segítséget, de gyakran szülők nélküli bevándorlók vagy más problémákkal küzdők is. Jelenleg 11 fiatal van, mind külföldiek, öt különböző nemzetiségből.

Néhány novícius olasz órákat adott, de segítettek a takarításban is. Aztán együtt ebédelnek, így többet megtudnak fiatalokról azok tapasztalatairól. Délután különböző játékokat játszanak, majd a nap végén egy labdarúgó mérkőzés zajlott kint az udvaron, ahová más fiatalok is csatlakoztak a közeli gyermekotthonból. Más újoncok a római Hajléktalan Központba mentek, az idősek otthonába Marinóba, vagy a mozgáskorlátozottak falujába Grottaferratába.

ANS - Genzano, diRoma

Írország - Volt szalézi növendékek játékonysági futóversenye

A cellbridge-i Salesian College ötven volt növendéke, szimpatizánsa és tanára vett részt április 2-án az első játékonysági futóversenyen, amely olyan jól sikerült, hogy hagyománnyá kívánják tenni és a befolyt összeggel minden évben más karitatív szervezet munkáját segítenék.

A mintegy 4,7 km hosszú közúti versenyt Damien Donegan volt növendék szervezte a helyi rendőrséggel együttműködve. Sok futó hosszú évek után most látogatott el régi iskolájába, ahol korábbi társaival és tanáraival találkozott. A futóversenyen összegyűjtött 1400 Euróval egy tanzániai misszió munkáját kívánják segíteni. *ANS - Celbridge*

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Ifjúsági lelkigyakorlat - „Ott várok a sorok között, talán egyszer rám találsz. Üvöltök, integetek neked, de ha nem látsz...” hangzik el a népszerű Zanzibár együttes egyik dalában e néhány sor, amit Vitális Gábor atya választott az idei nagybőjti ifjúsági lelki napok vezérgondolatának. A szerzetesek és nővérek által szervezett lelki programra több, mint harmincan jöttünk össze április első hétvégéjén Péliföldszentkereszten, hogy így készüljünk húsvét szent ünnepére. A lelkigyakorlat témájának egyedi megközelítése elérte célját, ismét mély nyomokat hagyott bennünk. Az előadások és csoportos beszélgetések, a nem hagyományos módon végigjárt keresztút és a szentségimádás hitelesen mutatta meg számunkra, hogy Jézus mindenkire vár a sorok között...

Széles János

Serdülők lelkigyakorlata - Közel nyolcvan serdülő gyűlt össze április 8-10. között Péliföldszentkereszten, hogy Kukuczka Robert atya vezetésével lelki felkészüljön a húsvétra. A szalézi plébániákon kívül Esztergomból és Kecs-kemétről is érkeztek résztvevők, valamint a Kazincbarcika közelében levő Balajtról.

Az előadások vezéralakja Zakeus volt, az ő megtérésén keresztül gondoltuk át saját életünket. Sokat beszéltünk az alázatról és elfogadásról. Péntek este vidám játékokkal kezdtük az ismerkedést. Szomba-

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

A fiatalok nagybőjti lelkigyakorlatának résztvevői.

ton a lelki felkészülése volt a főszerep a szentmisén, a szentségimádáson, keresztúton, a szentgyónásban és a csoportbeszélgetéseken. Vasárnap a záró szentmise után egymásnak írt idézetekkel búcsúztunk egymástól és Péliföldszentkereszttől remélve, hogy nemsokára újra találkozunk.

Bogdányi Magdi

ÓBUDA

Anyák napja a péter-pálosoknál - Az Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola és Óvoda május 7-ei délutáni iskolamiséje az Óbudai Szent Péter és Pál Főplébánián rendhagyó módon zárult. A mise után az iskola diákjai közös műsorral köszöntötték az édesanyákat. Kisebbség és nagyobbak hálás szívvel mondták köszöntő verseiket. Balázs Esz-

Serdülők nagybőjti lelkigyakorlata.

Óbuda - Anyák napja a péter-pálosoknál.
Fotó: Németh Lajos

ter, Sárbogárdi Balázs, Selmeci Réka és Srajber Kinga után Kárpáti Barnabás saját versével lepte meg a jelenlévőket, s csalt örömkönnyekeket az édesanyák szemébe megható gondolataival. A költemények között először az alsós énekkartól Szokolay Sándor édesanyáknak szóló darabját hallhattuk Mezeiné Topa Orsolya vezetésével, majd a felsősök kórusa szólalt meg. A versek hallgatása közben öröm volt szétnézni a templomban az elérzékenyült arcokon. A műsor végén a gyerekek egy-egy szál virággal keresték meg a padosorokban várakozó édesanyákat, s személyesen is kifejezték hálájukat. Az iskolában nagy szeretettel és gondossággal készített anyák napi ajándékokat is ekkor adták át az ünnepelteknek. Minden bizonnyal emlékezetes volt e nap édesanyáknak, nagymamáknak és gyerekeknek egyaránt.

Tolnai Andrea

Savio Domonkos nap - Folytatva a korábbi hagyományokat, az óbudai szalézi rendház udvarán április 30-án ebben az évben is megrendeztük a Savio-napot. Az egész napos programon a család apraja-nagyja találhatott kedvére valót. Dél előtt a bevezető közös ima és bans után a sporté volt a főszerep: ping-pong bajnokság, foci és floor-ball versenyek zajlottak, míg az asztaloknál sokféle kézműves foglalkozás között válogathattak a gyerekek. Ilyenkor persze a szülők sem akarnak lemaradni, a versenyekre is sokan beneveztek és az anyukák is szívesen „bütyköltek” a csemetékkel. A legkisebbeket a szabadba kitelepült Baba-mama Klub várta.

A Nyugdíjas Klub tagjai Csány Márti és Béla vezetésével az ebédet készítették:

200 adag gulyás rotyogott a katonaságtól hozzánk származott gulyásagyúban. A családok évének jegyében délután családok akadályversenyt tartottunk, majd az esti szentmise keretében az új szalézi munkatársak tettek ígéretet. A napot II. János Pál pápa boldoggá avatásához kapcsolódva virrasztó ima és filmvetítés zárta. A szervezést elsősorban a szalézi munkatársaknak köszönhetik az óbudai szalézi lelkészséget és oratóriumot látogató gyerekek és családok.

Jani Áron

Óbuda - Savio Domonkos nap.

PÉCS

Szavalóverseny - A pécsi Don Bosco Napközi és a Kallódó Gyermekéért Alapítvány április 8-án ismét megrendezte hagyományos szavalóversenyét. Az egyházmegyéből (Baranya és Tolna) nyolcvan mérették meg magukat, öt korcsoportban. Mindenki egy-egy kötelező és egy szabadon választott verssel szerepelt. Az öt korcsoport első helyezettjei: Klieber Laura, Kocsis Kata, Nyerges Regina, Pétefia Enikő és Somogyi György. A döntősök oklevelet, a nyertesek könyvjutalmat is kaptak. De a korábban kiesettek is emléklappal és kisebb ajándékokkal „vigasztalódtak”. A szervezők szendvicseket és üdítők kínáltak a versenyzőknek és kísérő tanárainknak. Vidám és tartalmas napot tölthettünk együtt.

Barton Klári

BALASSAGYARMAT

PSZV - Az idei PSZV, egy tartományi, egész hétvégés program, Balassagyarmaton került megrendezésre. Az első „Péntek-Szombat-Vasárnap” két éve Óbudán volt, Vitális Gábor atya pappá szentelésének ünnepére. Akkor a hárombetűs rövidítés jelentése az volt, hogy „Pappá Szentelik Vitalist”.

Az idén a mottó: „Percenként Szentebbé Válni”. A hétvégén a hangsúlyt a helyes időbeosztás megtanulására helyeztük.

A vendégek péntek este érkeztek. Palóc szokásokhoz híven, népies fogadtatásban volt részük: pogácsával és örömkaláccsal kínálták őket a népviseletbe öltözött lányok. Miután (majdnem) mindenki megérkezett, kezdődött az esti mozizás. A Bakancslista című filmet néztük meg, melynek tanulsága, hogy fel kell ismerünk, hogy mi fontos az életben, és jól ki kell használni az időnket. A film közben „Pompás Szendvicskészítő Versenyt” hirdettünk, utána következett az ima és a „Jóéjszakát!”, majd mindenki elindult saját szállására a balassagyarmati családokhoz.

Szombaton reggeli imával kezdtük a napot, és hogy testünk is felfrissüljön, egy különleges tornát próbáltunk ki. Dél előtt Vitális Gábor atya előadását hallgattuk meg az időbeosztásról és a kisebb-nagyobb döntések nehézségéről és buktatóiról. Kiscsoportokba rendeződve jelenítettük meg szoborcsoport, vígjáték, dráma és ének formájában, hogy mi az, amiben döntést kell hoznunk, mi okozhat nehézséget ebben, és hogy segíthet a döntéshozatalban minket Don Bosco.

Májusfát állítottunk az udvaron és egy palócbúcsú hangulatát varázsoltuk az

Pécs - Somogyi György átveszi a díjat.

oratóriumba. Fajátékokban próbára tehetjük ügyességünket, kézműveskedhettünk és népviseleti ruhákat próbálhattunk fel. A szombati ebéd alkalmával pedig palóc öltözetben szolgálták fel a sztrapacsát és a kemencében sült kenyérlángost. Majd a „Legyél Te is IDŐmilliomos” játékban mérhették össze a csapatok ügyességüket. Írtak verset, volt, aki egy rövid szöveget visszafelé olvasott fel, és volt, aki egy gumimacit mentett ki egy tál lisztből...

Estére pedig egy akadályversenyt tervezünk a városban, de sajnos ezt elmosta az eső, így a csapatok csak egy-két állomásra jutottak el. A napot egy közös szent-ségimádással zártuk.

A vasárnapi gitáros szentmisén az órákat és telefonokat az oltár elé helyeztük, így jelképesen felajánlottuk időnket Istennek. A délelőtti program egy „Poénos Szuper Vakvezetés” volt, amikor párokat alkotva kellett apró küldetéseket megoldani úgy, hogy a pár egyik tagjának a szeme be volt kötve. Nem szólhattunk egymáshoz, csak kezeinkkel kommunikálhattunk.

Köszönjük a szervezők, a konyhában szorgoskodók munkáját, a hívek által készített süteményeket, a kenyérlángost, a mézeskalácsot és a szállásadók segítségét. Köszönjük a szalézi atyák, Gábor atya és János atya támogatását és Pali, oratóriumvezetőnk munkáját. Reméljük, mindenki jól érezte magát, szép élményekkel gazdagodott és 'percenként szentebbé vált'.

Gáborik Flóra

SZOMBATHELY

Ministráns avatás és családi délután - Régen várt esemény jött el a szombathelyi ifjú ministránsok életében, ugyanis május 1-én megtörtént az avatás, amit a ministránsok annyira vártak. Az oltár mellett szolgálatot teljesítő fiatalok ava-

Szombathely - Tizenegy új ministránst avattak május 1-én.

tását felkészítő képzés előzte meg. Ezt november 4-én kezdte meg Péter atya, a nagy ministránsokkal karöltve. A kurzussal az volt a célunk, hogy a ministránsok egy csiszoltabb, oltárszolgálatban műveltebb, összeszokottabb közösséggé váljanak. Az is célja volt a foglalkozásainknak, hogy ezzel megszűrjünk a ministránsokat, ugyanis az avatáson csak azok vehettek részt, akik a nyolc alkalmas felkészítés hatvan százalékaán aktívan részt vettek, illetve a tanfolyam végén sikeresen megírták a 64 (!) kérdésből álló feladatsort. A hatékony oktatásnak köszönhetően minden ministránsnak sikerült a vizsga, bár igaz, hogy egy-kettőnél kicsit rezgett a lé. Így május 1-én a 10 órák kezdődő szentmisén Péter atyával beöltöztettünk tizenegy kis ministránst, sok szülő és barát nagy örömére. Közvetlenül a szentmise után megkezdő-

dött a plébánián a Családi nap, amire minden hívőt, fiatalot és időset szeretettel fogadtunk egy kondér fortyogó gulyás és gazdag program mellett. Az ebéd alatt jóízű beszélgetések, ismerkedések alakultak ki. Ezután egy nagy, kétórás kvízvetélkedő vette kezdetét, amiben öt nagy csoport mérte össze tudását fergeteges hangulatban. A kvízzjáték után floorball-mérkőzés vette kezdetét, amivel a szellemi tornában elszibbadt testünket átmozgattuk. Szabadtéri programunkat egy hűsítő eső zárta le. A hátralévő együtt töltött időben hangulatos táncházat szerveztünk, ami méltó záró programja volt ennek az igazán hangulatos együtt töltött napnak. További szombathelyi szalézi hírek, események a www.szentkvin.hu honlapon.

Horváth László, Werderics Szabolcs

Balassagyarmat - PSZV ifjúsági hétvége résztvevői.

A kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola diákjai a főegyházmegyei iskolanapon.

Kazincbarcika - A jólsikerült biciklitúra résztvevői.

Kazincbarcika - Segítő Szűz Mária körmenet.

KAZINCBARCIKA

Ballagás - Városunkban már hagyomány, hogy a végzős középiskolások központi ballagáson vesznek részt. A városi ünnepségen, április 28-án a mi iskolánk is képviseltette magát. A ballagó diákok virágot helyeztek el Egressy Béni szobránál, majd rövid műsorral köszöntek el a várostól és iskolájuktól.

A műsorban iskolánk tanulója, Lukács Péter is szerepelt.

Április 29-én került sor az iskolai ballagásra. Mintegy 60 diák kissé megszeppenve, komolyan elgondolkodva fogadta a tényt, hogy kikerülve az iskola védőszárnya alól, már maguknak kell megállni az élet forgatagában.

Roma Ki Mit Tud - Május elején a megyei Roma Ki Mit Tud-on vettek részt diákjaink. Lázasan készültek a versenyre, melyet rendszeresen városunkban rendeznek meg, és nagyon sokan vesznek részt rajta. Az összetett versenyben, mely táncból, zenéből és szavlatokból állt, az előkelő 2. helyezést érték el tanulóink. Örülünk a szép sikernek.

Szuromi Béláné

Főegyházmegyei iskolanap - Az egyházmegye területén működő katolikus oktatási intézmények részvételével május 20-án az egeri bazilikában tartották a tanévet lezáró iskolanapot. Erre a rendezvényre első alkalommal kapott meghívást a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola.

Ternyák Csaba egeri érsek az ünnepi szentmise homíliájában az örömet, a boldogságot kereső emberre irányította figyelmünket. Köszönetet mondott a tanárok hűséges szolgálatukért és méltatta azoknak a diákoknak a teljesítményét, akik tanulmányukért vagy közösségi munkájukért jutalmat kaptak.

Iskolánkból két tanuló részesült elismerésben: Borza Zsanett fodrász 12. osztályos tanuló és Varga Izabella, 12. b osztályos tanuló. Büszkék vagyunk rájuk, és gratulálunk nekik. *Vayainé Ruskó Edit*

Hírösszefoglaló

Május 18-án a lány kollégium udvarán nevelők és tanárok közösen búcsúztatták el a végzős kollégistákat. Volt, aki két, de olyan is akadt, aki kilenc évet töltött nálunk, szakmát tanulva és az érettségire készülve. A szívhez szóló beszédek és a vidám műsor után egy kis gulyás következett, amit spontán éneklés és tánc zárt.

Május 22-én, vasárnap, kerékpáros oratóriumi kirándulást szerveztünk a tardonai Halas-tóhoz. A 11 km-es távot bő fél óra alatt teljesítette a 14 fős lelkes kis csapat. Ott egy vidám, nagyon családias hangulatú szalonra sütés következett, ám az

ígérkező rossz idő miatt hamar be is fejeztük kiruccanásunkat. A program lezárásaként a rendház kápolnájában tartottunk egy szentmisét, és utána – testben fáradtan, de lélekben felfrissülve – mindenki hazatért.

Május 24-én tartottuk a Segítő Szűz körmenetet, immáron második alkalommal, mintegy hagyományteremtés céljából. Délelőtt egy iskolai diáknappal készültünk az ünnepre, melyben, Tóth Máté tanár úr szervezésében nagyon sok jó program között válogathattak tanulóink. A legjobb (ha lehet így fogalmazni), a rendőrkutyás bemutató volt, idomított kutyákkal, helyzetek „eljátszásával”, csibészélésekkel. Olykor bizony a diákok is lélegzetviasszafojtva figyeltek.

Délután 16 órakor indult a körmenet a herbolyai városrészről, kb. 130 résztvevővel. A nagy meleg és a hosszú út sem tudta kedvünket szegni. Végig imádkoztuk a rózsafüzért, és énekeltek a Mária-énekeket. Az iskola udvarán Andrásfalvy János atya mutatta be az ünnepi szentmisét, majd a Kavalyecz András által szervezett kollégiumi műsor következett. Meglepetésként a Ságvári Gimnázium is képviseltette magát Petróczy Gábor igazgató úr személyében, a diákok pedig két műsor-számmal is előrukkoltak. Befejezésül a gulyás következett, valamint a helyi hívek süteményei. Fárasztó nap volt ugyan, de a családi hangulat és a Mária tiszteletben való közösség ismét közelebb vezetett minket egymáshoz.

P. Márkus Zoltán SDB

PESTHIDEGKÚT

Mazzarello Mária ünnep - Mazzarello Szent Máriát, a Don Bosco által megálmodott Segítő Szűz Mária Leányainak szerzetesrend társalapítónőjét köszöntöttük május 7-én a pesthidegkúti oratóriumban. Nagy örömeinkre nemcsak a nővérek házaiból, hanem Szombathelyről, Újpestről és Óbudáról is érkeztek ünnepelni vágyók. A program a 10.30-kor kezdődő misével indult, melyet a helyi plébános, Gyetván Gábor atya mutatott be, és a Varga Géza által vezetett újpesti Don Bosco Kórus zenélt. A szentmise végén a pesthidegkúti gyerekek egy-egy szál viraggal köszöntötték a nővéreket. Ezután a kisebbeket játékok és kézműves foglalkozás, a nagyokat filmvetítés várta. A közös ebéd után a közeli művelődési házba megtekintettük az egri, mogyoródi és pesthidegkúti oratórium és Szent Család Óvoda színvonalas műsorszámait. A délután az egri animátorok és nővérek által szervezett játékokkal, illetve a mogyoródiak által vezetett sport bajnoksággal telt. A focibajnokság vándorkupáját a mogyoródiak őrizhetik, míg a „Várkapitány kidobós” kupa a hidegkútiaknál lesz ez évben. Az eredményhirdetés után közös imával zártuk a napot. Köszönet a szervezőknek és vendéglátóinknak a programokért!

Horváth Melinda

SZALÉZI NYÁR

A nyári programokról részletesebben a www.szaleziak.hu honlapon illetve a helyi honlapokon olvashatnak.

Országos programok

MINISTRÁNSTÁBOR

Péliföldszentkereszt, július 5-9.

Jelentkezés, részletek: +36-20/823 3324, sdbifi@gmail.com

NYÁRI LELKIGYAKORLAT SZALÉZI MUNKATÁRSÁKNAK, DON BOSCO TISZTELŐKNEK

Péliföldszentkereszt, augusztus 8-10. (hétfő-szerda)

Vezetik: P. Havasi József SDB

NYÁRI FMA LELKIGYAKORLAT LÁNYOKNAK

Dédestapolcsány, augusztus 22-27. (hétfő-szombat)

Vezetik: Elvi és Kata nővér.

Korosztály: 18 évnél idősebb lányoknak.

A részvétel díja: 5000 Ft, jelentkezés június 30-ig

e-mail: elvi.hervayova@gmail.com vagy a +36-20/21 59 560 telefonszámon.

„LADIK” KERESZTÉNY KÖNNYŰZENEI FESZTIVÁL

Apostag, július 29-31.

Jelentkezés, részletek: +36-20/823 3324, sdbifi@gmail.com

„JÖVÜNK HAZA!” BICIKLITÚRA

Cavaglia-Trieszt Augusztus 1 - 11.

Jelentkezés, részletek: +36-20/823 3324, sdbifi@gmail.com

Helyi programok

ÓBUDA

Nyári napközi oratórium június 20 - 24., augusztus 22-26.

Oratóriumi tábor június 27-július 1.

Családos tábor június 29-július 4.

Biciklitábor július 11- 15.

Tanya tábor augusztus 1-7.

KAZINCBARCIKA

Nyári napközi oratórium június 20 - július 1.

Nyári napközi oratórium Balajton július 4-8.

BALASSAGYARMAT

Nyári napközi oratórium június 20 - július 8.

SZOMBATHELY

Nyári napközi oratórium június 20 - július 15.

NYERGESÚJFALU

Nyári napközi oratórium

június 20 - július 1.

PÉCS

Nyári napközi oratórium

június 20 - július 1.

Hittanos tábor július 4-8.

MOGYORÓD FMA

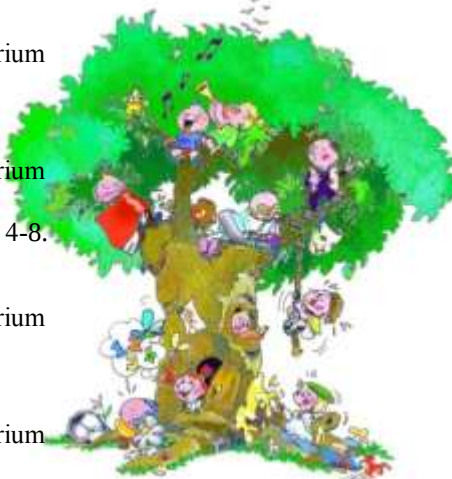
Nyári napközi oratórium

június 20 - július 15.

EGER FMA

Nyári napközi oratórium

július 4 - 15.

P. Matkovics János SDB (1907 - 1944)

A Szalézi Értesítő előző számában Kirschner Antal szalézi misszionáriust igyekeztem olvasóinkkal megismertetni, ezúttal pedig Matkovics János szalézi atyát, aki szintén Kínában volt misszionárius, mégpedig azután jelentkezett a kínai misszióba, amikor megismerkedett az újmisis Kirschner atyával. Ő ugyanis, mielőtt pappá szentelése után végleg Kínába indult volna, itthon lelkes be-
szédeivel toborzott újabb

jelentkezőket. Matkovics János fiatal szalézi felbuzdulva ezen, jelentkezett. Matkovics János 1907. november 4-én született Markotabögdén. A jó keresztény családban magába szívta a vallásos élet szépségét, ezért már korai gyermekéveiben megtapasztalta a mindenkori lemondást és az Istennek szentelt élet szépségeit. Miután megismerkedett Don Bosco életével és a hazánkban éppen kibontakozó szalézi élettel, lelkesen jelentkezett szalézinak, 1925-ben megkezdte jelölté évét Péli főldszentkeresztben, majd 1926. augusztus 15-én fogadalommal kötelezte el magát a Szalézi Társaságban.

Mint írtam, Kirschner Antal szalézi misszionárius 1928-ban hazalátogatott és megnyerte a fiatal János kispapot, hogy kövesse őt Kínába. Miután előljárói teljesítették kérését, 1928-ban útnak indult Kína felé és hosszú, nehéz hajóút után megérkezett küldetési helyére Macaóba. Itt kezdte meg a nehéz harcot a kínai nyelv elsajátításáért. Mindenben megállta helyét, ezért előljárói 120-150 diák felügyeletével bízták meg. Nem volt könnyű ezt a feladatot elvégezni, de Matkovics János teljesítette. A gyakorló évek után előljárói Hong Kongba küldték a teológiai tanulmányok elvégzésére. 1932. augusztus 15-én, távol szeretett hazájától tett örökfogadalmat. 1936. június 15-én végre elérte célját, pappá szentelték.

Mint újmisis pap végre megkezdhetette missziós küldetését. Előljárói igen nehéz helyre küldték, a Shiu Chow-i vikariátusba és a Yan Fa-i körzetbe, ahol

hiányoztak az utak, a szükséges eszközök. Úttalan utakon, ösvényeken, nehezen járható utakon tette meg gyalog, sokszor napokon keresztül tartó missziós útjait. A kis létszámú keresztény közösség itt igen szegényes körülmények között élt. Matkovics atya sorsközösséget vállalt, mindenét megosztotta velük. Igen nagy szegénységben élt, de még így is mindenben segítette híveit. Püspöke

észrevette nyomorát, szegénységét, leépült egészségét, ezért 1938-ban amikor Budapesten volt az Eucharisztikus Világkongresszus, erre az alkalomra hazaküldte pihenni, egészségét rendbe hozni.

Néhány hónap itthonlét után ismét visszatért missziós helyére. Várt rá a kemény missziós munka, a fáradság, a nélkülözés. Egészsége ismét megromlott, maláriában szenvedett, sokszor gyötörte a magas láz. Ennek ellenére is folytatta lelkipásztori küldetését. Rendtársaival távol, egyedül. A Yan Fa-i körzetnek három székhelye volt, hol az egyik, hol a másik két hely valamelyikén tartózkodott. Napokig kellett utaznia, hogy találkozzon rendtársaival. A hosszú utat legtöbbször éjszaka tette meg, hogy kímélje magát a nagy meleg miatt. Ez volt a vesztesége. 1944 elején, a kínai újév napjaiban útra kelt, hogy meglátogassa híveit. Megtámadták, csomagjait, amit hátán vitt, elvették tőle, őt magát pedig meggyilkolták.

Mivel nem adott életjelet magáról, egyik rendtársa hosszasan kereste. Értesítette a hatóságokat is. Így találtak rá egy közeli erdő bokrai között. Kirschner atya a helyszínre sietett és azonosította Matkovics János holttestét. Ho Sai-ban temették el, az ottani Szent József templom kertjében.

Emléke Yan-Fa-ban hosszú idők óta elevenen él. Mi, magyar szaléziak, messze Kínától, ugyancsak őrizzük emlékét, missziós lelkületét és igyekezzünk megismertetni a fiatalokkal nagyságát, lelkipásztori buzgóságát.

P. Havasi József SDB

XXI. századi giccs(?)

Emberlétünk fel nem fogja és fel sem foghatja az istenit. Hiszen: „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre.” (1Kor 13,12)

Korunk emberét az orránál fogva vezetik az aktuális trendek, reklámokból kreált sokak számára elérhetetlennek tűnő álmovilág-példák, uniformizált önmegvalósítások...

A világ fényei mellett figyelmeztetésként megjelent a Világ Világossága. Érkezése ugyan nem a felhőkből, ekeket rengetően és még csak nem is egy manapság divatos sokkoló hírként történt. Teremtő és Megváltó Istenünk vászonra festve, tárgyként érkezett közénk. Néhányan megjegyezték: már megint egy giccses szentkép!

Nem éppen! Irgalmas Jézusunk képe üzenethordozó. Egy mentőv a bűnöktől túlcsondult világunkban. Egy szelíden figyelmeztető jel, egy útjelző. Nap mint nap megtérésre, bűnbánatra hív. Jézus egyik üzenete Szent Fausztina nővéren keresztül: „... ha a szentgyónáshoz, irgalmam forrásához járulsz, mindig lelkedbe folyik a szívemből fakadó vér és víz, és megmossa lelkedet. Minden alkalommal, ha a szentgyónáshoz közeledsz, merülj el nagy bizalommal irgalmamban, hogy kegyelmeim árját árasztthassam lelkedbe. Amikor a szentgyónáshoz közeledsz, tudd, hogy én magam várok rád a gyónatószékekben. Csak elrejtőzöm a pap alakjában, de magam hatok a lelkekre. Itt találkozok a lélek nyomorúsága Isten irgalmával.” (Napló 1602) Az emberiség mindaddig nem talál békét, míg nem fordul bizalommal irgalmamhoz.” (Napló 300)

Jézus oldalából, az irgalom forrásából ma is a lelkünket tisztító és éltető vér és víz folyik. Értünk, bűneinkért! Feloldozásra emelt, átszúrt keze biztos menedéke minden bűnbánó szívnek. Bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat!

„Tartsatok hát bűnbánatot, és térjetekek meg bűneitek bocsánatára.” (ApCsel 3,19)

Tóthné Hencz Györgyi

Az Irgalmas Jézus képe és Szent Fausztina ereklyéje az újpest-megyeri templomban.

Péter, a katona esete Szűz Máriával

Péter kemény és bátor férfi volt, ezért a katonai pályát választotta magának. Megtanult harcolni puskával és karddal, a csatákban mindig az első sorokban volt és sok kitüntetést kapott, de egy napon halálos lövés érte.

Ugyanezen a napon megérkezett a mennyország kapujába. Erőteljesen bekopogott. Szent Péter sietve nyitotta ki a kaput.

- Be akarok jönni a mennyországba! Nézd meg, hány érmet szereztem! Tegyük félre a szerénységet - én vagyok a legjobb. Meg is haltam a hazámért. Azt hiszem, ezzel belépőt nyertem a mennyországba.

- Látom, látom - dünnyögte Szent Péter - , nagyon szép neved

van, efelől nincs semmi kétség, de először ellenőriznem kell a nyilvántartásban.

Levett egy nagy könyvet a polcról és lassan olvasni kezdte. A katona minden tette fel volt írva a nagy könyvbe. De Szent Péter csak olvasta és egyre jobban rázta a fejét és mormogott.

- Hmmmm.....Ühümmm....

Akármi is volt leírva a nagy könyvben, egyre biztosabbá vált, hogy az nem biztosítja a katona bejutását a mennyországba.

De mit lehetne tenni?

Szent Péter odahívta Szent Mihály arkangyalt, akinek páncélja és kardja volt, és megpróbált mindent, hogy emberi kollegáját beprotezsálja a mennyországba.

- De nem és nem! - kiáltott fel Szent Mihály. - Nem lehet megtörni a szabályokat. Ez a katona egyáltalán nem megy a mennybe. El kell vezetni.

Ekkor Szent Péter összehívta az összes szenteket, hátha ők tudnak valami jót találni, amit a katona számlájára írhatna. De nem volt semmi. Ekkor habozás nélkül odament Jézushoz, és elmesélt neki mindent a katonáról.

Ebben a percben leírhatatlan forróság keletkezett. Húsz dühös ördög futott fel lihegve a mennyország felé vezető lépcsőn és erővel el akarták vezetni a katonát.

- Állj, állj! Ez a katona nem tartozik a mennybe. Ez a katona a miénk! - kiáltotta az ördög, és hadonászott az éles vasvillájával. Szegény Péter, a katona dolgai nagyon rosszul álltak. Egy vörös ördög megbökte őt az akasztófájával és kuncogni kezdett:

- Itt van, aki mindig azt mondta: szemét ördögök!

De aztán Jézus oldalán megjelent egy gyönyörű hölgy. Ő volt Mária. Egy nagy, arany könyvet adott a fia kezébe. Jézus Krisztus átvette a könyvet. Több száz oldalas volt, minden oldala sűrűn teleírva. Jézus olvasni kezdett. És csak olvasta, és csak olvasta. Végül odafordult Máriához és rámosolygott. Ez volt a jel: Péter a katona beléphetett a mennyországba. Mária szépen kézen fogta, és be is vezette.

Az ördögök dühösen mentek vissza a pokolba, tiltakozva:

- Mária tönkretesz bennünket! Továbbra is ellopja a lelkeket, amik bennünket illetnek meg! Ha ebben az ütemben folytatja, a végén munkanélküliekké fogunk válni.

Szent Péternek azonban nagyon fúrta az oldalát a kíváncsiság: vajon mi lehetett felírva abban a nagy arany könyvben, amit Mária Jézusnak adott?

Miközben mindenki mással volt elfoglalva, Szent Péter óvatosan odaosont, elvette az arany könyvet és kinyitotta. Minden oldalra sok-sok Üdvözlég Mária volt írva. Ezer és ezer Üdvözlég Mária. Ez volt az egyetlen ima, amit ez a goromba katona tudott, és minden alkalommal, amikor halkan elmormolta, a Szűzanya felírta a hatalmas arany könyvbe.

Pontosan ezek az Üdvözlég Máriák voltak, amik megnyitották a mennyország kapuját Péter, a katona előtt.

Illusztráció: Fabrizio Zubani

Mária segíti a jókat, hogy megőrizték a kegyelmet, de segíti a bűnösöket is,
és kiesdi számukra Isten irgalmát. *Don Bosco*

**Segítő Szűz Mária búcsú
Péliföldszentkereszten**

Kiadja a Don Bosco Szalézsiak Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 4000 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Havasi József SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 77; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szalezsiak.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@invtel.hu; korrektor P. Andrásfalvy János SDB; tördelő: Szász Gábor

A címlapon: Animátor gyerekekkel az óbudai nyári napközi oratóriumban
Készült a Szalézi Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Kőszeghy Balázs +36 20 406 9340
A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.